



La parròquia, la nostra opció missionera

Romà Casanova, bisbe de Vic



En el mes de juliol el cursat d'estiu de formació el vam fer amb un format diferent: semipresencial. Foren unes conferències gravades, que es pogueren veure en les reunions de preveres i diaques en els diferents arxiprestats. També ho pogué seguir des de casa seva qui ho volgué, i encara és possible fer-ho, des del Youtube del bisbat de Vic.

El tema escollit per a aquesta edició del cursat d'estiu va ser la parròquia. En concret, el títol era «Quina fesomia han de prendre les nostres parròquies?» El tema i els debats que va suscitar expressen la importància que tenen les parròquies per a la nostra diòcesi, així com per a les persones que volen viure la fe i cerquen el sentit de la vida. I vull remarcar, com a bisbe d'aquesta diòcesi, el meu convenciment: la parròquia és fonamental per a viure la conversió missionera a què som cridats en aquests moments de canvi d'època. Solament podrem fer realitat el somni missioner que el Senyor vol de nosaltres si tots, com a comunitat de creients —i això a cada parròquia—, ens llancem, amb els mitjans que tinguem a l'abast, a l'aventura missionera: sortir a portar la bona Nova de l'amor de Déu als nostres germans

No sé pas si me'n sortiré; però sí que vull insistir, a temps i a destemps, en la necessitat d'esdevenir, tots i cada un de nosaltres, deixebles missioners de Crist; i, cada comunitat parroquial, comunitat d'evangelitzadors. Sé que les coses de Déu no surten pas a la primera: s'ha d'insistir, s'ha de pregar, s'ha de sofrir, s'ha de fracassar... Recordem que les muralles de Jericó van caure després de la setena volta dels israelites amb l'arca de l'Aliança, tenint com a cabdill Josuè.

Ho hem de tenir ben clar: la nostra opció com a Església diocesana és tenir la parròquia com a realitat nuclear



de tota autèntica pastoral, que en aquests moments no pot ser altra que la conversió missionera. Fem nostres les paraules del papa Francesc en *Evangelii gaudium*: «La parròquia no és una estructura caduca: precisament perquè té una gran plasticitat pot prendre formes molt diferents que requereixen la docilitat i la creativitat missionera del pastor i de la comunitat» (núm. 28). Les nostres parròquies actualment són cridades a ser «minories creatives», «llars acollidores», «fars enmig de la nit», «fonts de sentit», «portals oberts», «hospitals de campanya»...; sense deixar de ser mai el que són essencialment: «la llar entre les cases», parròquia.

